

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine rješenje Općeg suda u predmetu T-35/11;
- utvrdi da je žalba dopuštena;
- vrati predmet Općem sudu radi ponovnog odlučivanja o materijalnim razlozima žalbe;
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na sljedeća dva razloga:

Kao prvo, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava tumačeći i primjenjujući članak 263. UFEU-a, zaključivši da je Uredba „podrazumijevala provedbene mjere” u smislu te odredbe.

Kao drugo, Opći sud povrijedio je žaliteljevo pravo na saslušanje, pogriješio u pravnoj ocjeni dokaza koje je podnio žalitelj i, podredno, iskrivio te dokaze.

Tužba podnesena 4. prosinca 2014. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-557/14)

(2015/C 046/35)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Braga da Cruz i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

- Uvrditi da je Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a jer nije poduzela sve mjere koje je trebala da bi izvršila presudu presude Suda od 7. svibnja 2009. u predmetu C-530/07 ⁽¹⁾, Komisija/Portugal;
- naložiti Portugalskoj Republici da isplati novčanu kaznu od 20 196 eura po danu zakašnjenja s izvršenjem presude donijeta u gore navedenom predmetu C-530/07, računajući od dana kada će se donijeti presuda u ovom predmetu i do dana dok se ne izvrši presuda donijeta u gore navedenom predmetu C-530/07;
- naložiti Portugalskoj Republici da isplati paušalni iznos od 2 244 eura po danu, računajući od dana kad je donijeta presuda u gore navedenom predmetu C-530/07, do dana objave presude u ovom ili do dana kada će se izvršiti presuda donijeta u gore navedenom predmetu C-530/07, ako se to izvršenje dogodi prije navedene objave;
- naložiti Portugalskoj republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

l) **Određivanje sankcije** – Treba biti osnovano na tri kriterija:

1 – **Težina povrede** – Komisija predlaže primjenu koeficijenta težine 3 na ljestvici od 1 do 20. Prema priopćenju Komisije u vezi s provedbom članka 228. UEZ-a (dalje u tekstu: priopćenje iz 2005.) Komisija koristi taj koeficijent uzimajući u obzir sljedeće elemente:

a) **Važnost pravila Unije koja su predmet povrede** – Iz članaka 1., 2., članka 3. stavka 1. i 4. i Priloga Direktivi Vijeća 91/271/EEZ⁽²⁾ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda (u daljnjem tekstu: Direktiva 91/271/EEZ) proizlazi da prodiranje nepročišćenih komunalnih otpadnih voda u prihvatne vode izaziva onečišćenje koje znatno utječe na kvalitetu tih voda i s njima povezanih ekosustava. Prikupljanje i pročišćavanje svih komunalnih otpadnih voda za aglomeracije čiji je populacijski ekvivalent (p.e.) veći od 15 000, od temeljne je važnosti za očuvanje i poboljšanje kvalitete prihvatnih voda, vodnih i kopnenih ekosustava koji ovise izravno o tim vodenim masama kako bi se osigurala potpuna i pravilna primjena drugih direktiva Unije.

b) **Posljedice te povrede za opće i pojedinačne interese -**

— Zaštita okoliša i ljudskog zdravlja spada pod opći interes. Nepotpuno izvršenje presude Suda u predmetu C-530/07 (u daljnjem tekstu: presuda Suda) predstavlja znatan rizik onečišćenja okoliša i ima posljedice za ljudsko zdravlje;

— Nepotpuno izvršenje presude Suda moglo bi također utjecati na primjenu drugih direktiva Europske unije i od izravnog je značaja za mogućnost građana da koriste očišćene prihvatne vodene mase koje omogućavaju bavljenje slobodnim aktivnostima, a što bi moglo utjecati na sektor turizma i s njime povezanu gospodarsku aktivnost.

c) **Ostale otegotne ili olakotne okolnosti**

— **Olakotne:**

i) Broj aglomeracija čiji je p.e. veći od 15 000 i koje ne poštuju zahtjeve iz članka 4. Direktive 91/271/EEZ smanjio se od datuma objave presude koju je Sud donio na temelju članka 258. UFEU-a, s 15 na 2.

ii) Što se tiče aglomeracije Vila Real de Santo António, od 2009. je u funkciji nova stanica za pročišćavanje i samo tri zone te aglomeracije nisu još povezane sa stanicom za pročišćavanje; što se tiče Matosinhosa, sadašnja stanica za pročišćavanje omogućava primarno pročišćavanje otpadnih voda te aglomeracije, koje se zatim ispuštaju u more putem podmorskog odvoda udaljenog više od 2 km od obale.

Prema portugalskim vlastima, to ne utječe na kvalitetu vode za kupanje.

— **Otegotne:**

i) Potpuno izvršenje presude Suda neće se moći dokazati prije 2018., dok su obveze prikupljanja i pročišćavanja o kojima je riječ u ovom predmetu trebale biti u potpunosti ispoštovane najkasnije do 31. prosinca 2000.

ii) Predmetne odredbe Direktive 91/271/EEZ, koje Portugalska Republika i dalje krši, propisuju jasne obveze.

iii) Rokovi koje su portugalske vlasti podnosile Komisiji nisu bili poštovani, i to na način koji Komisija ocjenjuje teškim.

iv) Velik broj prekršajnih postupaka protiv Portugalske Republike, uključujući presude koje je Sud već donio u specifičnom području pročišćavanja otpadnih voda, pokazuje ponavljajuće nezakonito postupanje i to u sektoru u kojem su posljedice na ljudsko zdravlje i okoliš osobito važne.

- 2 – **Trajanje povrede** – Uzimajući u obzir vrijeme koje je već proteklo od izricanja presude Suda, Komisija predlaže primjenu maksimalnog koeficijenta trajanja povrede, odnosno 3.
- 3 – **Potreba osiguravanja odvrćajućeg učinka sankcije** – Kako je navedeno u priopćenju iz 2005., odvrćajući učinak uzima se u obzir pomoću faktora „n” jednakog prosjeku utemeljenom, s jedne strane, na bruto domaćem proizvodu predmetne države članice i, s druge strane, na ponderiranju glasova u Vijeću. Faktor „n” trenutačno primjenjiv na Portugal iznosi 3,40.

II – **Izračun iznosa sankcije**

a) **Novčana kazna po danu zakašnjenja**

— Sukladno priopćenju iz 2005., novčana kazna se izračunava pomoću sljedeće formule:

Paušalna osnovica x koeficijent težine x koeficijent trajanja x faktor „n”, odnosno, u ovom predmetu, $660 \times 3 \times 3 \times 3,40 = 20\,196$ eura po danu.

— Kako bi se osiguralo progresivno smanjivanje novčane kazne po danu zakašnjenja, Komisija predlaže podijeliti iznos novčane kazne po danu zakašnjenja (20 196 eura po danu) s brojem p.e.-ova koji još nisu usklađeni s presudom Suda. Prema novijim podacima, broj p.e.-ova koji još nisu usklađeni s Direktivom 91/271/EEZ iznosi 321 950. Stoga, Komisija predlaže podijeliti vrijednost paušalne osnovice (20 196 eura po danu) s 321 950.

— Rezultat tog dijeljenja ($20\,196 : 321\,950$), odnosno 0,06 eura po danu, bit će odbijen od paušalne osnovice za svaki p.e. koji se u međuvremenu uskladi.

b) **Paušalni iznos**

— Način izračuna dnevnog iznosa koji se koristi za određivanje paušalnog iznosa vrlo je sličan onome za izračun novčane kazne i sastoji se od umnoška paušalne osnovice i koeficijenta težine te umnoška tako dobivenog rezultata s faktorom fiksnim za svaku zemlju (faktor „n”), koji istovremeno odražava sposobnost plaćanja predmetne države članice i broj glasova kojima raspolaže u Vijeću.

— Međutim, Komisija će za paušalni iznos koristiti nižu paušalnu osnovicu od one primjenjive na izračun novčane kazne, jer je ponašanje države članice u povredi više kažnjivo u trenutku presude donijete na temelju članka 260. UFEU-a, u mjeri u kojoj se povreda tog članka nastavlja unatoč dvjema uzastopnim presudama Suda. Paušalna osnovica za paušalni iznos je trenutno određena na 220 eura po danu a Komisija ovdje ne predlaže primjenu koeficijenta trajanja.

— Stoga, uzimajući u obzir iznos paušalne osnovice, koeficijenta težine i faktora „n”, dnevni iznos za određivanje paušalnog iznosa jest: $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244$ eura.

c) **Test minimalnog paušalnog iznosa**

— Valja ispitati, uzimajući u obzir minimalni paušalni iznos određen za predmetnu državu članicu – treba li predložiti Sudu primjenu dnevnog iznosa ili paušalnog iznosa. U tu svrhu, potrebno je usporediti, s jedne strane, ukupnu kumuliranu vrijednost dnevnog iznosa, izračunatog do datuma odluke Komisije (o tome da predmet uputi Sudu na temelju članka 260. UFEU-a) i, s druge strane, minimalni paušalni iznos određen za predmetnu državu.

— Broj dana koji su protekli između datuma objave presude Suda (7. svibanj 2009.) i datuma odluke Komisije da predmet uputi Sudu na temelju članka 260. UFEU-a (16. listopada 2014.) iznosi 1987. Stoga, na datum te odluke Komisije, ukupna kumulirana vrijednost dnevnog iznosa za određivanje paušalnog iznosa iznosi $2\,244 \text{ eura} \times 1987 \text{ dana} = 4\,458\,828$ eura.

- Minimalni paušalni iznos određen za Portugal jest trenutno 1 875 000 eura.
- Stoga, s obzirom da ukupna kumulirana vrijednost dnevnog iznosa za određivanje paušalne svote na datum 16. listopada 2014. prelazi minimalni paušalni iznos za Portugal, Komisija predlaže Sudu da naloži toj državi članici da isplati dnevni iznos za određivanje paušalne svote, odnosno 2 244 eura po danu, računajući od dana kada je donijeta presuda Suda pa do objave presude koju treba donijeta na temelju članka 260. UFEU-a ili do dana kada Portugalska Republika izvrši prvu od tih presuda, ako je taj datum raniji.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292

⁽²⁾ SL L 135, str. 40. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. prosinca 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španjolska) – Mimoun Khachab protiv Delegación de Gobierno en Álava

(Predmet C-558/14)

(2015/C 046/36)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mimoun Khachab

Tuženik: Delegación de Gobierno en Álava

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. točku (c) Direktive Vijeća 2003/86/EZ ⁽¹⁾ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji tumačiti tako da se protivi nacionalnom propisu poput onog u glavnom postupku koji dopušta odbijanje zahtjeva za spajanje obitelji ako sponzor nema stabilnih i redovitih novčanih sredstava koja su dovoljna za vlastito uzdržavanje i uzdržavanje članova svoje obitelji, a odbijanje se zasniva na ocjeni nacionalnih tijela o vjerojatnosti da će sponzor zadržati novčana sredstva u godini koja slijedi nakon datuma podnošenja zahtjeva, pri čemu se ocjena temelji na kretanju njegovih prihoda tijekom šest mjeseci koji prethode tom datumu?

⁽¹⁾ (SL L 251, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Žalba koju je 5. prosinca 2014. podnijela Kraljevina Švedska protiv presude Općeg suda od 25. rujna 2014. u predmetu T-306/12, Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea protiv Europske komisije

(Predmet C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Švedske (zastupnik: C. Meyer-Seitz)

Druge stranke u postupku: Europska Komisija, Darius Nicolai Spirlea i Mihaela Spirlea, Kraljevina Danska, Republika Finska, Češka Republika i Kraljevina Španjolska